

ΓΚΡΕΚΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ | ΡΕΠΟΡΤΑΖ | GOOD STUFF | BLOG | GUEST EDITORS | TUMBLR | ΤΕΥΧΗ |

FEATURED / ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ο τρισδιάστατος Κωνσταντίνος

Ένας γλύπτης καθηγητής που φτιάχνει καρμπονάρες με γιαούρτι και λεμόνι.

– 03.12.2014 –

0 Σχόλια

112 3 0

Στα εικοσιπέντε μου χρόνια το θεώρησα τιμητικό, και ανακάλυψα εκ των υστέρων ότι μου αρέσει πολύ το κομμάτι της διδασκαλίας, είναι κάτι που με γεμίζει. Είναι μεγάλο όφελος να σχετίζεται με πολύ νέους ανθρώπους, είναι σαν να [πηγή](#)

ΔΕΙΤΕ ΑΚΟΜΑ

Του Κωσταντίνου Παπαδούκα πιάνουν σίγουρα τα χέρια του και ότι έρχεται σπίτι και σου κάνει τα μερερμέτια, που πιθανά και ο να τα κάνει. Ο Κωνσταντίνος είναι αυτό που λέμε ανήσυχος και

Πολυπράγμων, μιλάει με τη σιγουριά του ανθρώπου που έχει πι από τα κέρατα. Ακόμα και αν δεν την έχει πιάσει, έχεις την αίσθη έπιασε και λες κοίτα τώρα έναν άνθρωπο με καλό μέτρημα.

Είναι γέννημα θρέμμα καλλιτεχνικής συνοικίας (για να θυμηθού Χατζιδάκι) με γονείς γλύπτες, και όλη του την παιδική ηλικία τη μέσα σε εργαστήρια να ακούει συζητήσεις περί Κονστρουκτιβισ άλλα παιδιά μάθαιναν το «Άννα να ένα μήλο».

Η Alsarah και το Silt

Πέρσι η Alsarah είχε βγάλει ένα δίσκο με τον Débruit που χάθηκε μέσα στο χάος...

Τα αγόρια κάνουν τα κορίτσια στο...
28.11.2014

–FEATURED–

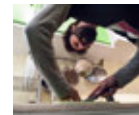

Το Δέλτα της Αφροδίτης ζει στο 2+2

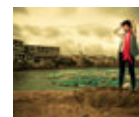
–ΠΡΟΣΦΑΤΑ–

Κυνικές
εικονογραφίες
03.12.2014

Ο τρισδιάστατος
Κωνσταντίνος
03.12.2014

Η Alsarah και το Silt
03.12.2014

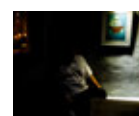

Το Δέλτα της
Αφροδίτης ζει στο 2+2
02.12.2014

Στο Ριφιφί των
Εξαρχείων
02.12.2014

–ΠΙΟ ΣΧΟΛΙΑΣΜΕΝΑ–

Η ζωή μου με HIV+
28.11.2014

Έξυπνες συσκευασίες
22.11.2014

Για το γκρέκα μαγείρεψε τη δική του εκδοχή της καρμπονάρας -που δεν την ονομάζει βέβαια καρμπονάρα (άλλα μοιάζει)- η οποία δεν έχει κρέμα γάλακτος ούτε αυγά, αλλά γιασούρτι και λεμόνι, και μας έδειξε και κάτι εξαιρετικά κολάζ και κόλλησα άσχημα με δυο φωτιστικά που πολύ ήθελα να τα τζουρνέψω. Και τα κοσμήματα που φτιάχνει είναι πολύ του γούστου μου, καθόλου ψευτοκουλουριάρικα, με πολύ στυλ, που κάνουν αυτόν που τα φοράει χωρίς να μιλάει να λέει ιστορίες.

Το πιο σημαντικό είναι ότι και φάγαμε καλά και κυρίως μιλήσαμε για τέχνη χωρίς μισό χασμουρητό.

Αυτό που ξεχώρισα σε εκείνον είναι ότι έχει μεν καλλιτεχνική ψυχή, αλλά δεν ψωνίζεται από την τέχνη του ούτε την χρησιμοποιεί σαν άλλοθι. Πατάει στη γη και θα έλεγα ότι διαθέτει και ένα πολύ πρακτικό μυαλό.

Τα πράγματα για εκείνον επαγγελματικά ήρθαν απέραντα φυσικά. «Είναι μεγάλο πράγμα να ξέρεις από νωρίς τι θέλεις να κάνεις επαγγελματικά. Από τα πρώτα χρόνια της εφηβείας μου ήξερα ότι θέλω να ασχοληθώ με τα εικαστικά, δηλαδή με τη γλυπτική».

«Και γιατί όχι με τη ζωγραφική;» τον ρωτάω με ανασηκωμένο φρύδι. «Μ' άρεσε πιο πολύ το τρισδιάστατο, οι κατασκευές». «Είσαι τύπος που την θες την οξυγονοκόλλησή σου», του λέω ,και γελά. «Μετά το σχολείο έφυγε για επτά χρόνια στο Λονδίνο, έκανε σπουδές, μάστερ, «όλα κομπλέ» και σκεφτόταν σοβαρά να μείνει έξω, όμως επέστρεψε για το στρατιωτικό του που το αντιμετώπιζε σαν αναγκαίο κακό. Τελικά, και ενώ δεν έχει ανακαλύψει ακόμα χρησιμότητα στον στρατό και στην αναγκαστική θητεία, κάνει λόγο για ένα λάιτ στρατιωτικό, αφού ο διοικητής τον είχε χρήσει καλλιτέχνη της μονάδας και έφτιαχνε προτομές στρατιωτικών. Τελικά ο

Τέρμα τα ανοικτά πόδια
στο μετρό
19.11.2014

Άδεια σχολεία
19.11.2014

Ένας άστεγος με στυλ
21.11.2014

—ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΣΧΟΛΙΑ—

Γιώτα στο Η ζωή μου με HIV+

Bech στο Όταν βαριούνται δυο υπάλληλοι

Zzz στο Σε μια σπηλιά για δέκα χρόνια

Nik στο Καμαρούλες μια σταλιά

Θανασης στο Η ζωή μου με HIV+

—GREKA ON FACEBOOK—

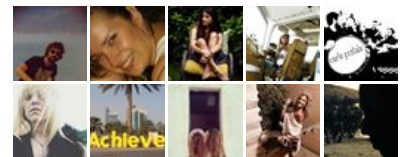

Γκρέκα

Like

You like this.

You and 44,466 others like Γκρέκα.

Facebook social plugin

χαμένος χρόνος της θητείας δεν πήγε και τέλειος στράφι.

Και εκεί που ήταν μια έτοιμος να επιστρέψει στην Αγγλία για διδακτορικό και ό,τι άλλο έφερνε η ζωή, τού έσκασε μια δουλεία αρκετά δελεαστική- να διδάξει «καλλιτεχνικά» στο σχολείο που είχε αποφοιτήσει, στον Κωστή Γείτονα.

«Και ήθελες να ασχοληθείς με την εκπαίδευση;» τον ρωτάω με έκπληξη. «Στα εικοσιπέντε μου χρόνια το θεώρησα τιμητικό, και ανακάλυψα εκ των υστέρων ότι μου αρέσει πολύ το κομμάτι της διδασκαλίας, είναι κάτι που με γεμίζει. Είναι μεγάλο όφελος να σχετίζεται με πολύ νέους ανθρώπους, είναι σαν να τροφοδοτείσαι συνέχεια από μια δροσερή πηγή». Τον φαντάζομαι σαν τον Παπαμιχαήλ στα Χτυποκάρδια στα Θρανία, αλλά δεν του το λέω. Εγώ, πάντως, αν τον είχα καθηγητή θα τραβούσα μεγάλη καψούρα.

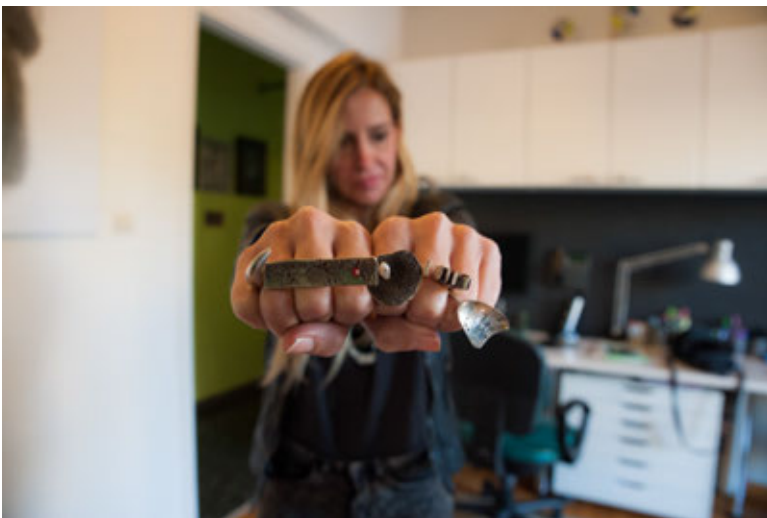
«Και έτσι μικρός που είσαι και καθηγητής καλλιτεχνικών που 'ναι κλασικό μάθημα χαβαλέ δεν είναι δύσκολο να επιβληθείς στα παιδιά;». «Ξεκίνησα εικοσιπέντε χρονών, πράγματι μικρός. Δεν είναι εύκολο να επιβληθείς στα παιδιά, καταλαβαίνουν και τον φόβο, τον πανικό, πρέπει να βρεις τη χρυσή τομή. Και με την αυστηρότητα μην νομίζεις ότι κερδίζεις. Αυτό που επιδιώκω είναι να με αισθάνονται κοντά τους να κάνουμε μεν και την πλάκα μας, αλλά να πούμε τώρα και δυο ουσιαστικά πράγματα. Την κερδίζεις την προσοχή, δεν την επιβάλλεις».

«Και καλλιτεχνικά, αυτό δεν σε έβαλε σε τέλμα;». «Απεναντίας, σε τέλμα σε βάζει μόνο ο εαυτός σου. Ειδικά τα πρώτα χρόνια ήμουν πολύ παραγωγικός, έκανα και εκθέσεις, μ' αρέσει να τα πηγαίνω παραπέρα τα πράγματα».

Αργότερα έγινε καθηγητής στη σχολή Βακαλό. «Φουλ στο καθηγητικό, αδερφάκι μου» του λέω. «Άλλη σπουδαία εμπειρία όπως σου είπα, μ' αρέσει, το αγαπώ αυτό το κομμάτι και είναι ωραίο να σε πηγαίνουν τα πράγματα κάπου. Δεν το επεδίωξα, δεν ήξερα ότι θα μου ταίριαζε το καθηγητικό όπως λες, με πήγε η ζωή και το αποδέχτηκα με χαρά, τόσο απλά». «Καλά κύριε καθηγητά, δεν είπαμε και τίποτα», λέω και κάθομαι πάλι στο θρανίο μου.

Τα τελευταία χρόνια τον έχει κερδίσει επίσης η φωτογραφία και το κολάζ.
«Δεν ήθελες να γίνεις ζωγράφος, αλλά εκεί το πας» του λέω. .

«Σε πηγαίνει και αυτό, ξέρεις. Θα μου ήταν αφόρητο να είμαι ο ίδιος
καλλιτεχνικά με αυτό που ήμουν πέντε χρόνια πριν, δεν μ' αρέσει η
στασιμότητα».

«Μα σου μένει ελεύθερος χρόνος για όλα αυτά;». « Δεν κάνω διαχωρισμούς, ελεύθερος και μη χρόνος, δεν το κάνω σαν χόμπι, είναι ο τρόπος μου να υπάρχω». «Όμως το κόσμημα να υποθέσω το κάνεις και για βιοποριστικούς λόγους». «Κοίτα, ένας γλύπτης δεν ζει από τα γλυπτά του εκτός και αν είσαι ο Marc Quinn. Έπρεπε να βρω έναν τρόπο να βιοπορίζομαι από την τέχνη μου, αλλά δεν έκανα εκπτήσεις. Ήμουν εξοικειωμένος και με το κόσμημα γιατί και η μητέρα μου το έκανε παράλληλα με τη γλυπτική και μάλιστα υπήρχε έτοιμο το εργαστήριο, ήταν βολικό, δεν χρειαζόμουν υποδομή, μου έδειξε και κάποια πράγματα και το αγάπησα. Το κόσμημα είναι σαν μικρά γλυπτά, λένε και αυτά ιστορίες, ιστορίες που τις συνεχίζουν οι άνθρωποι που τα φοράνε. Στην αρχή τα έδινα και σε μουσεία, όμως μετά έμενε πολύ μικρό κέρδος για μένα, σχεδόν δεν άξιζε και φορούσα και την ταμπέλα ότι είμαι ακριβός σε τέτοιες εποχές και κέρδιζαν άλλοι. Πλέον τα διαθέτω αποκλειστικά εγώ από το site μου και νιώθω ότι ορίζω περισσότερο το παιχνίδι

Τον ρωτώ πόσο τον έχει γονατίσει η κρίση. «Πολύ, όπως όλους. Ευτυχώς έχω ένα εισόδημα από το καθηγητικό όπως λες και είμαι ευγνώμων, αλλά δεν παύει η ζωή να βγαίνει με ανηφόρα. Έχω περιορίσει πολλά πράγματα».

«Οι καλλιτέχνες που σε επηρέασαν;» λέω θέλοντας να γίνω ένα συνηθισμένο κορίτσι που κάνει συνηθισμένες ερωτήσεις στους καλλιτέχνες. «Izlo moholy Nagy, Rafael Soto, Richard Hamilton».

«Και ο έρωτας;» του λέω με νάζι. «Ο έρωτας τι;». «Θες να ερωτευτείς;». «Φυσικά, ποιος δεν θέλει; Όταν είμαι ερωτευμένος πετάω, είμαι παραγωγικός, μπορώ να δουλεύω ώρες ακατάπαυστα, δεν με νοιάζει τίποτα, ποιος δεν επιθυμεί αυτή την απογείωση;».

«Και ο ερωτικός πόνος;». «Ε, χάλια είναι, αλλά δεν μπορείς να ζήσεις μια ζωή με το φόβο μην ξανά πονέσεις. Άλλωστε η πρώτη τούμπα πονάει πάντα περισσότερο, με τον καιρό μαθαίνεις να πέφτεις. Ακόμα και αν νομίζεις ότι δεν ήξερες, δεν σπας το ίδιο».

«Τι εύχεσαι στον εαυτό σου;» «Δύσκολη ερώτηση γιατί υπάρχει πάντα ο κίνδυνος να βγει η ευχή. Ε, να ερωτευτώ».

«Και για τη δουλεία σου τι εύχεσαι;». «Εκεί δεν χρειάζονται ευχές, μόνο σκληρή δουλειά, επιμονή και ανοιχτές κεραίες».

Τον αφήνω στο τρισιδιάστατο κόσμο του και καθώς κατεβαίνω με το ασανσέρ σκέφτομαι «κοίτα ρε μάγκα ωραία παιδιά που κρύβουν κάποιες πολυκατοικίες σε αυτή τη πόλη».

www.cpapadoukas.com

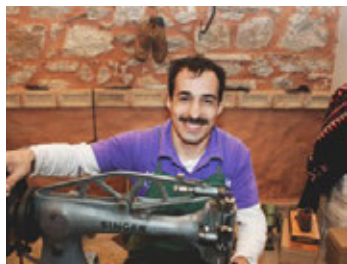
Μικρά έργα του θα υπάρχουν στην έκθεση «Μικρές ζωγραφιές 2014» στον Εικαστικό Κύκλο, Καρνεάδου 20, Κολωνάκι, εγκαίρως 13 Δεκεμβρίου.

Κείμενο: Τζούλη Αγοράκη
Φωτογραφίες: Θανάσης Καρατζάς

ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Στο Ριφιφί των Εξαρχείων

Το τσαγκαράδικο της Καλλιδρομίου

Το καλύτερο σπρέι για γκράφιτι φτιάχνεται στην Ελλάδα!

Η καντάδα των Κονγκολέζων

Μια μέρα στο Αττικό Πάρκο

Thessaloniki Hip Hop Festival 2014 #Respect

Κατασκευαστής δοντιών

Κιθάρες από κουτιά πούρων

0 ΣΧΟΛΙΑ

Σχολιάστε

Όνομα *

Ηλ. διεύθυνση *

Ιστοσελίδα

Σχόλιο

Υποβολή σχολίου

ΤΕΥΧΟΣ #4

ΤΕΥΧΟΣ#3

Γραφτείτε συνδρομητές